

DE ONSCHADELIJKHEID VAN ANILINEROOD BEVESTIGD.

Een onwraakbare getuige voor de onschadelijkheid van anilinerood of fuchsine wordt in de *Ann. d'hygiène* [3], XXVIII, 123 door PAUL CAZENEUVE voorgesteld. Maakt iemand zich bezorgd, dat proeven op konijnen of andere dieren genomen niet lang genoeg hebben geduurd of geen recht geven de verkregen uitkomsten ook op den mensch toe te passen, voor het getuigenis, dat hier gegeven wordt, moeten alle bezwaren wegvallen. In Frankrijk wordt het gebruik van fuchsine nog verboden, behalve in enkele gevallen, die met name in de wet worden genoemd. Het verbod kon geheel opgeheven worden.

CAZENEUVE heeft kennis gemaakt met een zekeren ANTOINE ALDONCE, een-en-zestig jaar oud. Van 1861 tot 1868 werkte deze in eene fuchsine-fabriek te Lyon, van 1868 tot 1883 in eene dergelijke fabriek te Bazel, van 1886 tot op den dag van heden in eene dergelijke fabriek te Saint-Fons. Zijn werk bestond hierin, dat hij de gekristalliseerde fuchsine, zooals zij uit de kristalliseerkuipen komt, in zeeftoestellen in korrels van onderscheiden grootte verdeelde. *Negen-en-twintig jaren* heeft deze man fuchsine gezeefd, alle werkdagen, telkens acht uren, heeft hij in zijne kleeren, in zijne haren, op zijne huid fijn poeder van die stof medegenomen naar huis en met de lucht ze ingeademd.

Geen wonder, dat zijn tong, zijn huid, zijne haren en baard door fuchsine rood geverfd zijn. Fuchsine is immers eene verfstof, die zonder bijtmiddel aan dierlijke weefselstoffen eene *vaste* kleur geeft. Maar waar het op aankomt, ALDONCE is in dien tijd nooit ziek geweest, evenmin in de fabrieken, waar het anilinerood met behulp van arseenzuur uit aniline-olie werd gemaakt als in de fabriek, waar hij tegenwoordig werkzaam is, en waar de bereiding met arseenzuur door die met nitrobenzol vervangen is en waar de fuchsine geen gevaar loopt door giftige arsenicumverbindingen verontreinigd te worden.

Sedert negen en twintig jaren krijgt ALDONCE alle werkdagen eene hoeveelheid fuchsine binnen, die op 1 à 2 d.G. kan worden geschat en tot nog toe heeft hij er geen enkel ongemak door ondervonden.

Eene bijzonderheid, die CAZENEUVE vermeldt, is te merkwaardig om geheel voorbijgegaan te worden. ALDONCE krijgt voortdurend zoo-veel fijn stof van fuchsine langs kraag en boorden van mouwen naar binnen, dat hij om niet geheel roodgeverfd te worden om de drie à vier dagen een bad moet nemen. Ook zijn aangezicht, dat het sterkst gekleurd is, bleekt aanmerkelijk op, wanneer hij zich in het lauwe water met zeep wast. Maar slechts korten tijd is hij uit het bad, of bij de minste inspanning (ook in de buitenlucht) krijgt hij weder eene roode kleur.

Hoe dit kan, de scheikundige verklaart het door de volgende proef. Eene oplossing van fuchsine wordt kleurloos, wanneer zij met eene oplossing van eene loog wordt gekookt. Na het koken blijft zij kleurloos. Eigenlijk heeft men dan eene oplossing van kleurlooze rosaniline, niet meer van fuchsine. Komt deze kleurlooze oplossing met een zuur in aanraking, dan vormt de rosaniline daarmede een zout en de roode kleur komt terug.

De zeep, waarmede ALDONCE zich wast, levert de voor de ont-kleuring van de huid noodige loog; de uitwaseming van zijne huid roept als het zuur de roode kleur terug.

D. v. C.